

Bożena Dzieduszycka

Polanowice, gm. Kruszwica, woj.
bydgoskie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 10, 41

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czątki n.e. Odkryto również dwie jamy z materiałem późnorzymskim.

Materiały są przechowywane w Muzeum Archeologicznym - Oddział w Nowej Hucie.

Badania będą kontynuowane.

NOWY MŁYN, gm. Mirzec
woj.kieleckie

patrz
paleolit i mezolit

POLANOWICE, gm.Kruszwica
woj.bydgoskie
Stanowisko 4

patrz
okres wpływów rzymskich

POLANOWICE, gm.Kruszwica
woj.bydgoskie
Stanowisko 6

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej Zakład
Archeologii Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadziła dr Bożena Dzieduszycka. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Osady ludności kultury wstęgowej rytej i średniowiecznej.

Stanowisko zlokalizowane jest na południowy-zachód od stanowiska 4 w Polanowicach, na skłonie wyniesienia o wystawie zachodniej, nad doliną Smierni. Stanowisko przecięte zostało w roku bieżącym siecią rowów melioracyjnych, a uzyskany w ten sposób ciągły profil po linii wschód-zachód umożliwił określenie zasięgu stanowiska oraz jego chronologii.

W czasie badań ratowniczych odkryto obiekty, których większość skupiała się na skłonie wyniesienia. Były to jamy o różnym charakterze, wiążące się z osadnictwem starszej fazy kultury wstęgowej rytej, głównie półziemianki, jamy zasobowo-odpadkowe, rowy i inne. W wypełniskach obiektów odkryto stosunkowo liczne fragmenty naczyń, kości, oraz nieliczne zabytki wydzielone, jak gładziki. Badania wskazują, że zasięg osadnictwa kultury ceramiki rytej obejmował obszar o średnicy około 300 m na skłonie wyniesienia.

Obiekty związane z osadnictwem średniowiecznym /XV w./, grupowały się w wyższych partiach skłonu i na kumulacji wyniesienia. Były to przypuszczalnie niewielkich rozmiarów jamy o różnym charakterze /w tym również półziemianki/.